

Roure de penjar el blat de moro

Fogars de la Selva

Ubicació

Lloc/Adreça: Polígon 12 Parcel·la 70
Emplaçament Veïnat de Ramió
Alçada: 100

Coordenades:

Latitud: 41.71046
Longitud: 2.61154
UTM Est (X): 467683
UTM Nord (Y): 4617703

Classificació

Número de fitxa 08082 - 192
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Costumari
Segle XIX - XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Es coneix a través de la memòria de la gent més gran, i gràcies a la recopilació dels autors del llibre "Fogars de la Selva, temps ha" (Furarolas/Vila: 2007). Actualment està en desús.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Cultural
Titularitat Pública
Fitxes associades:
[Can Grau de Baix](#)
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dt., 01/03/2022 - 14:26

Descripció

El roure de penjar el blat de moro està situat al costat de Can Grau de Baix, una casa situada en el veïnat de la vall de Ramió i construïda a recer del turó de la Bandera. Des de fa molts anys que està abandonada. L'accés es fa des de la façana de migdia de de la Rectoria de Ramió. Darrera la piscina, hi ha un camí que ressegueix la llera esquerra del torrent del Mas Masó, afluent de la Riera de Ramió. El que sembla un camí ben aviat es converteix en un estret corriol que transcorre entremig de la vegetació. No massa lluny, des de l'inici del camí, tot just una vuitantena de metres el corriol es perd i ens trobem al bell mig d'una feixa ben planera que topa amb un amuntegament de pedra. Només cal enfilem-se pel marge a mà dreta i passant pel davant de la façana de la casa, en direcció est, destaca entre la resta de vegetació, malgrat pugui ésser els mesos d'hivern. El roure, ara fa més de vuitanta anys era més petit que no pas ara. Les branques més properes al terra, però suficientment altes per evitar que el bestiar salvatge s'hi enfilés permetien als propietaris de la casa penjar les panotxes lligades entre elles com els forcs d'all i assecar-les sense que es malmessin per la humitat. Un cop ben seques s'entraven a casa per desgranar i conservar-les en sacs per al bestiar domèstic, ja que si les condicions ambientals i de conservació no són les correctes es pot arnar fàcilment.

L'interès de senyalar l'arbre des d'un punt de vista costumista rau en les diferents estratègies que els pagesos han hagut d'idear per tal de sobreviure en circumstàncies poc favorables. Probablement, sense poder disposar d'un assecador fet amb posts de fusta i filat o un espai assolellat i alhora airejat les branques de l'arbre oferien un recurs natural a l'abast i de fàcil manteniment. Un cop recol·lectades les panotxes entre els mesos de setembre i octubre, es lligaven entre elles i es penjaven a les branques horitzontals del roure que avui tot i que seques, encara es poden veure alçant la mirada. Potser al damunt hi posaven algun tipus de xarxa per protegir-les dels ocells.

Observacions:

El blat de moro és una de les llavors més apreciades de la fauna salvatge, sobretot del porc senglar, del toixó i les garses.

Història

La única informació disponible sobre aquesta casa és la proporcionada en els censos parroquials de principis de segle XX. Entre 1905 i 1914 hi visqueren el matrimoni format per Pau Vilà i Bota i Maria Mustarós. Vivien amb ells la seva filla Antònia casada amb Joan Pimàs.

En el cens parroquial de 1918 fins a 1934 hi hauria viscut uns masovers, Josep Gamisans i Massaguer amb la seva esposa Àngela Bagot i Casellas que tenien cinc fills: Maria, Salvador, Josep, Joaquim i Lluís.

Entre 1945 i 1946 només hi viu la vídua i tres dels seus fills: Salvador, Josep i Lluís. Aquest darrer any potser comparteixen l'habitatge o part d'aquest amb una altra família formada per Josep Riera i Canaletas i Carme Bayés i Surós.

Després d'ells els descendents de la primera família en conserven la propietat però la casa quedà a l'abandó i amb el pas del temps s'ha anat enfonsant.

Bibliografia

FUGAROLAS i MASÓ, Jaume i VILÀ i CAMPS, Josep (2007). *Fogars de La selva, temps ha*. Fogars de La Selva: Edició dels autors.

